tinebant sodem et tonative accepta, q̃ erant aliquid solius Verbi proprium.

461\. Ad Conf. dm̃: satisfecit ut homo, etc. voluntatem distinctam
tam̃ principium quo c: tam̃ principium quod n m̃. et permissam m: d c: non ha-
bebat actiones independentes prout procedebant à principio quo c: prout pro-
cedebant à principio quod n c: sicut Agetur ut homo non erat servus Dei ser-
vitute legali, aut pœnali, q̃ mere naturali fundata in titulo creaõis, et
sicuti hoc servitus non impedebat, quominus eã manente Agens esset filius Dei naturalis,
ita neque impedebat, quin actiones procedentes à Nõ et ut à principio quod es-
sent independentes.

462\. Obj: 2: ad rigorem justitiæ requiritur, ut satisfactio non funde-
tur in gratia creditoris. q̃ Xi satisfactio fundatur in gratia creditoris,
sc: in gratia unionis hyp: gratis à Deo collatæ. gõ p. m: prob: si debitori dem
centum florenos, ut mihi centum restituat aliunde debitos, non dicetur
mihi proprie satisfacere ex justitia; eo quod hoc solutio fundetur in gratia
creditoris. gõ similiter si satisfactio Xi fundetur in gratia Dei, non erit de
rigore justitiæ.
Add: 1: satisfactio Xi erat Deo pluribus titulis debita, nempe titulo gra-
titudinis, religionis, obedientiæ. gõ non erat actus rigorosæ justitiæ.
Add 2: justitia rigorosa etiam requirit, ut exerceatur ex bonis propriis debitoris.
q̃ operationes Xi non erant bona propria ipsius, q̃ perfectione subjecta Deo.

463\. Ad m: fundatur in gratia creditoris facta humanitati as-
sumptæ c: verbo assumenti n m. Unio hyp: solum habuit rationem gratiæ
respectu humanitatis, non respectu ipsius Verbi, quod per se fuit ratio valoris in
satisfactione Xi. nam Verbo per Incarnationem nulla facta est gratia;
cum inde potius fuerit depressum, et humiliatum: humiliavit enim se-
3 metipsum formam servi accipiens. omnia quoque dona supernaturalia quoad re-
spectu humanitatis præcise sumptæ erant gratiæ; respectu eiusdem prout
terminatæ Verbo erant proprietates debitæ. ad pr m: exemplum illud nihil
valet. nam illi 100 fl. non transeunt proprie in dominium alterius, q̃ est
palliata quædam remissio debiti. at vero opera Xi q̃ vere sunt domini Xi.
deinde in allato exemplo fit gratia satisfacienti, et ut quod, et ut quo: in
Nõ autem solum fit gratia ut quo, sc: humanitati, non ipsi satisfacienti ut quod.

464\. Ad 1 add: da: erat pluribus titulis debita entitative, et ma-
terialiter accepta, quatenus procedebat ab humanitate satisfaciente ut quo c: ter-
minative accepta, et quatenus procedebat à supposito Verbi satisfaciente ut quod
n: a: et d: c: gõ satisfactio entitative accepta et prout præcise proce-
debat ab humanitate, non erat actus rigorosæ justitiæ c: terminative accep-
ta n: c: nam satisfaciens ut quod est suppositum Verbi incapax debiti habiti: unde
satisfactio Xi fuit ex aliàs indebitis à satisfaciente ut quod.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
gefördert durch
Baden-Württemberg
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/salVIII72/0986